

Bart Vandevijvere
in Roberto Polo Gallery

BEREDENEERDE IMPROVISATIES OP MUZIEK

Bart Vandevijvere (°1961, woont en werkt in Kortrijk) schildert als een componist en componeert als een schilder. Twee van zijn grote muzikale voorbeelden daarbij zijn John Cage en Morton Feldman. Zoals Feldman abstracte muziek componeert, zo schildert Vandevijvere abstracte doeken. Hij zoekt de parallellen tussen beide. En zoals Cage soms de stilte oorverdovend maakte, lijken de schilderijen van Vandevijvere allesbehalve geluidloos. De tentoonstelling heet dan ook 'The Eye Listens'. Net als de componisten buit Vandevijvere 'accidenten' en toeval uit: een stukje vuil in de verf aan de borstel maakt krassen op het doek. Sporen van verf lijken soms als muzieknoten in zijn doeken op te duiken. Zoals Feldman of John Cage ook het toeval uitbuitten. Er zit een cadans in, een ritmiek, "met kreupele patronen"; zei de kunstenaar zelf ooit: niets is perfect, de kiem van het doek zit in het onvolmaakte, het onafgewerkte. Zoals Morton Feldman een intuïtief componist is, moeilijk om (na) te spelen, zo is Bart Vandevijvere een intuïtief schilder, moeilijk maar boeiend om te 'lezen'. In zijn

werk wordt geveegd en gewist, wordt soms van licht naar donker gewerkt, maar even vaak omgekeerd, worden fysieke gestes uitgevoerd met lijnen, vloeingen en spatten (soms lijkt een doek wel geëxplodeerd of geëlektrocuteerd); lijnen kunnen op en over elkaar gelegd worden als een mikado, soms wordt de cut & paste-techniek gehanteerd, wordt een compositie herzien, worden bewust fouten op het doek gelegd.

In Roberto Polo Gallery toont hij een veertigtal schilderijen. Bart Vandevijvere gebruikt acrylverf, omwille van de transparantie. Maar water is een haast even belangrijk medium: vele werken lijken wel vloeïend, gewassen, besprenkeld. Hij trekt lijnen en meanderende golven met de borstel om dan de verf, halfdroog, met water deels weer weg te wassen. Of hij werkt 'nat op nat', waarbij de verf uitvloeit, op haar beloop gelaten wordt.

VERSUS

In de galerie valt de dualiteit op in haast alle werken: orde versus chaos, scherpe lijnen versus dripping, impulsieve vegen versus feilloos geometrische vlakken, planning versus toeval, kleur versus zwart-wit. Bart Vandevijvere lijkt, met het penseel in de hand, de dirigent van het abstracte, waarin alles kan, waarin improvisatie het hoogste goed is, tot het penseel halt houdt en alles samenvalt tot één beeld, dat in het oog en de geest van de kijker (luisteraar) valt. En de dirigent het beeld definitief loslaat. Zelf schreef hij ooit: "Abstract werk maken is handelen zonder de concreet waarneembare werkelijkheid als

voorbeeld. Het is vormelijk denken en handelen, maar evenzeer denken in abstracties, in metaforen. Het is interpreteren en omzetten van talloze gewaarwordingen, die wel degelijk ook voortspruiten uit een realiteit. Een omgezette realiteit." Bij de tentoonstelling hoort een publicatie, met een essay van de Britse kunstkriticus Jonathan Griffin. Een citaat: "There are other times – as is obvious if one studies his paintings carefully – when he is forced to leave the layer to dry before starting on the next. Unlike an Action Painter, therefore, who tended to throw down a painting in a single frenzied session or a live musician. Perhaps, the better comparison would be with a musician in the recording studio, who seeks to retain all the energy and spontaneity of a live performance within carefully modulated layers of recorded tracks." Schilderijen dus als 'tracks', meticulous opgebouwd, maar waarin het spontane georkestreerd wordt.

In de andere ruimte van de galerie is werk te zien van de Ierse schilder Stephen Snoddy (°1959, Belfast): ook acrylschilderijen met een sterke kleurenopbouw, in een geometrisch abstraherende, haast architecturale stijl.

Marc RUYTERS

Bart Vandevijvere, 'The Eye Listens' en Stephen Snoddy, 'Looking Out' tot 13 maart in Roberto Polo Gallery, Lebeastraat 12, Brussel. Open di-vr van 14-18 u., za-zo van 11-18 u.
www.robertopologallery.com

Bart Vandevijvere, 'The Garden Painting Session (Inclusion)', 2015, acrylic and medium on canvas, 200 x 150 cm